

[Bøgholm.]

fatte den islandske anmodning om optagelse i EFTA som værende alene bestemt af økonomiske årsager, thi for den vigtigste islandske eksportartikel, frosne fiskefiletter, er det amerikanske marked jo af en altovervejende betydning. Jeg ser derfor i det islandske ønske om at tilslutte sig EFTA et ønske om ikke at stå udenfor, når de europæiske samlingsbestrebelse fører til afgørelse, og det er først og fremmest ud fra denne betragtning, jeg hilser det islandske samarbejde og det islandske initiativ velkommen. Lille som Island er, er der brug for det i Europa. Jeg kan på mit partis vegne give fuld tilslutning.

Per Federspiel: Mit parti kan fuldt ud tiltræde forslaget til beslutning om Islands optagelse i EFTA og hilser denne udvikling med meget stor glæde. Vi har savnet dette sidste nordiske land i dette samarbejde, og vi må se Islands ønske om nu at indtræde, efter at det første forsøg måtte afbrydes i 1961, som et skridt fra Islands side på vejen til Europa.

Jeg skal ikke fordybe mig i de betragtninger, hr. Ivar Nørgaard delagtiggjorde tinget i, om forholdet mellem dette forslag og Islands interesse for Nordek, det vil vi få lejlighed til at debattere den 5. februar. Men der er én ting, som jeg synes er meget afgørende for den situation, der nu foreligger med Islands indtræden, det er dette, at Island er på vej til den samme udvikling, som en række lande har undergået på forskellige tidspunkter: overgangen fra landbrug og fiskeri til en egentlig industristat.

Hidtil kan det næppe have været af større interesse for Island at indtræde i EFTA, alene af den grund at landbrug og fiskeri, som jo udgør Islands hovederhverv, er undtaget fra EFTAs bestemmelser og henvist til bilaterale aftaler. Disse bilaterale aftaler inden for EFTAs rammer kan naturligvis i visse tilfælde have ført til gunstige resultater, og i forbindelse med disse forhandlinger er det også lykkedes nu, ikke alene til gavn for Island, men til gavn for de nordiske lande som helhed, at opnå en mere fornuftig aftale med Storbritannien om importen af fisk fra de nordiske lande.

Det vigtige i dette forslag er aftalen om en nordisk industrialiseringsfond for Island,

for uden en sådan hjælp til industrialisering af Island ville et medlemskab af EFTA næppe have andet end måske rent prestige-mæssig interesse.

Nu er der en mulighed for at komme over de overgangsbestemmelser, som hr. Bøgholm omtalte så udførligt, og skabe en industri i Island efterhånden, ikke på kunstig måde, men ved udvikling af de betydelige naturlige ressourcer, som Island har. Denne fond har fornuftigvis karakteren af et lån, et rentefrit lån, således at Island i mellemtiden vil kunne oparbejde indtægter gennem denne fond og fortsætte den, efter at kapitalerne er tilbagebetalt på grundlag af de oparbejdede reserver. Det er med andre ord en varig industrialiseringshjælp, der på denne måde er sat i gang.

Enkeltheder i denne aftale er der naturligvis ikke nogen særlig grund til at diskutere, idet det høje ting jo ikke har nogen indflydelse på disse bestemmelser, der er forelagt til ratifikation, og jeg skal derfor anbefale forslaget til hurtig gennemførelse, idet jeg gør opmærksom på, at der er en meget kort frist, nemlig indtil den 28. januar 1970, for at de fornødne reservationer kan blive tilbagekaldt.

Svend Haugaard: Det er faktisk helt utroligt, at et så lille folk som det islandske, der bor i et land, som naturen har været så forholdsvis ensidigt gavmild imod, sådan at det kun er fiskeprodukter, de egentlig har chance for at eksportere, har været i stand til at udvikle sig på linje med den øvrige del af Norden. Dygtighed og flid har givet dem muligheden, og det er forståeligt, at den store ensidighed i den islandske produktion nu ikke længere er tilfredsstillende. Fiskeen er jo, som vi har hørt det, noget ustabil, og man må derfor se sig om efter en mere alsidig produktion og dermed også et større marked.

Det er godt, at Island igennem de senere år har søgt at tilpasse sine import- og eksportforhold på en sådan måde, at man lettere glider ind i et større marked, og det er godt, at den islandske krone efterhånden er fastsat til en reel værdi. Jeg mener også, det er rigtigt, at Island i en overgangsperiode får en særlig støtte til en industriel udvikling, en støtte som landet fuldt ud har fortjent. Og så mener jeg, det er en selvfølge, at